
Document de ședință

B8-0442/2018

26.9.2018

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Comisiei

în conformitate cu articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la standardele internaționale de raportare financiară: IFRS 17
Contracte de asigurare
(2018/2689(RSP))

Theodor Dumitru Stolojan

în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare

Rezoluția Parlamentului European referitoare la standardele internaționale de raportare financiară: IFRS 17 Contracte de asigurare (2018/2689(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate¹,
- având în vedere Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului²,
- având în vedere Directiva Consiliului 91/674/CEE din 19 decembrie 1991 privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare³,
- având în vedere Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)⁴,
- având în vedere Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)⁵,
- având în vedere Standardul internațional de raportare financiară (IFRS) 17 Contracte de asigurare, emis de către Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB) la 18 mai 2017,
- având în vedere raportul lui Philippe Maystadt din octombrie 2013 intitulat „Ar trebui ca standardele IFRS să fie mai «europene?»” (Should IFRS standards be more “European?”),
- având în vedere Rezoluția sa din 7 iunie 2016 referitoare la evaluarea Standardelor Internaționale de Contabilitate (IAS) și la activitățile Fundației pentru Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS), ale Grupului Consultativ European pentru Raportarea Financiară (EFRAG) și ale Consiliului de Supraveghere a Interesului

---

¹ JO L 243, 11.9.2002, p. 1.

² JO L 182, 29.6.2013, p. 19.

³ JO L 374, 31.12.1991, p. 7.

⁴ JO L 335, 17.12.2009, p. 1.

⁵ JO L 12, 17.1.2015, p. 1.

Public (PIOB)¹,

- având în vedere Rezoluția sa din 6 octombrie 2016 referitoare la standardele internaționale de raportare financiară: IFRS 9²,
- având în vedere documentul de consultare al Comisiei din 21 martie 2018 intitulat „Verificarea adecvării cadrului UE pentru raportarea publică efectuată de întreprinderi”,
- având în vedere cererea Comisiei adresată EFRAG la 27 octombrie 2017 de a prezenta un aviz privind aprobarea IFRS 17,
- având în vedere avizul Autorității Bancare Europene și scrisoarea cu observații din partea Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) cu privire la proiectul de expunere al IASB referitor la contractele de asigurare,
- având în vedere Raportul Comisiei din 23 noiembrie 2017 privind activitățile Fundației IFRS, ale EFRAG și ale PIOB în 2016 (COM(2017)0684),
- având în vedere raportul Comitetului european pentru risc sistemic (CERS) din iulie 2017, intitulat „Impactul IFRS 9 asupra stabilității financiare” (Financial stability implications of IFRS 9),
- având în vedere Raportul privind stabilitatea financiară mondială al Fondului Monetar Internațional (FMI) din octombrie 2017, intitulat „Este creșterea în pericol?” (Is Growth at Risk?),
- având în vedere comunicatul de presă privind IFRS 17 publicat de Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) la 17 iulie 2017,
- având în vedere Acordul de la Paris privind schimbările climatice, adoptat la 12 decembrie 2015,
- având în vedere raportul CSF din iunie 2017 intitulat „Recomandările Grupului operativ privind dezvăluirea informațiilor cu caracter financiar în materie de schimbări climatice” (Recommendations of the Task Force on Climate-related Financial Disclosure),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 8 martie 2018 intitulată „Plan de acțiune: finanțarea creșterii durabile” (COM(2018)0097),
- având în vedere raportul final al Grupului de experți la nivel înalt al UE privind finanțarea sustenabilă din 31 ianuarie 2018, intitulat „Finanțarea unei economii europene sustenabile” (Financing a Sustainable European Economy),
- având în vedere notele de informare generală ale EFRAG pe tema IFRS 17, referitoare la eliberarea marjei serviciului contractual, la dispozițiile tranzitorii și la cerințele privind nivelul de agregare,

---

¹ Texte adoptate, [P8_TA\(2016\)0248](#).

² Texte adoptate, [P8_TA\(2016\)0381](#).

- având în vedere schimbul de opinii cu privire la IFRS 17 dintre președintele IASB, Hans Hoogervorst, președintele consiliului director al Fundației IFRS, Michel Prada, și președintele consiliului de administrație al EFRAG, Jean-Paul Gauzès,
  - având în vedere studiul din ianuarie 2016 elaborat pentru Comisia sa pentru afaceri economice și monetare, intitulat „Modificările aduse normelor de contabilitate și de solvabilitate: impactul (posibil) asupra asigurărilor și pensiilor” [Changes to Accounting and Solvency Rules: The (possible) Impact on Insurance and Pensions]¹,
  - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru afaceri economice și monetare,
  - având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât la 18 mai 2017 Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB) a publicat un nou standard privind contractele de asigurare, Standardul internațional de raportare financiară (IFRS) 17; întrucât, dacă va fi aprobat de UE, IFRS 17 va intra în vigoare în UE la 1 ianuarie 2021 și va înlocui standardul provizoriu IFRS 4; întrucât IFRS 17 este al treilea standard contabil principal emis de IASB, după IFRS 16 Contracte de leasing și IFRS 9 Instrumente financiare; întrucât modificările aduse IFRS 4 au abordat neconcordanța dintre datele de aplicare ale IFRS 17 și IFRS 9;
  - B. întrucât IFRS 4 a fost conceput doar ca un standard temporar, dar permite utilizarea unei game largi de standarde și practici contabile naționale; întrucât se înregistrează o diversitate considerabilă în contabilitatea asigurărilor curente, inclusiv în ceea ce privește măsurarea pasivelor și recunoașterea veniturilor și a profiturilor;
  - C. întrucât IFRS 17 armonizează normele contabile pentru contractele de asigurare între diferitele constituente și este destinat să ofere o descriere mai realistă și să permită o mai bună comparabilitate a situațiilor financiare din sectorul de asigurări;
  - D. întrucât în Raportul privind stabilitatea financiară mondială din octombrie 2017, Fondul Monetar Internațional (FMI) a solicitat îmbunătățiri ale cadrelor de reglementare privind asigurările de viață, cu scopul de a spori transparența raportării și de a consolida reziliența sectorului; întrucât Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) a salutat IFRS 17;
  - E. întrucât companiile de asigurări europene, care furnizează o gamă largă de produse de asigurare și de reasigurare, au diferite modele de afaceri, inclusiv structuri ale investițiilor și pasivelor; întrucât, în calitate de investitori instituționali majori, companiile de asigurări sunt și investitori importanți pe termen lung;
  - F. întrucât Comisia verifică adecvarea cadrului UE pentru raportarea publică efectuată de companii, examinând posibilele interacțiuni dintre IFRS 17, Directiva privind contabilitatea societăților de asigurare și Solvabilitate II;
  - G. întrucât, în prezent, EFRAG își elaborează avizul privind aprobarea IFRS 17, efectuând, în acest scop, o analiză detaliată a impactului; întrucât, în notele sale de informare

---

¹ [PE 569.996](#).

generală, EFRAG a identificat ca subiecte controversate nivelul de agregare, marja serviciului contractual, reasigurarea, dispozițiile tranzitorii și impactul operațional;

- H. întrucât Comisia sa pentru afaceri economice și monetare va examina cu atenție IFRS 17,
1. observă că IFRS 17 va necesita o schimbare fundamentală a contabilității contractelor de asigurare, dar va asigura o mai mare coerență și transparență și va urmări să ofere o mai mare comparabilitate;
  2. constată că vor fi necesare eforturi și costuri semnificative pentru a pune în aplicare IFRS 17, nu în ultimul rând pentru IMM-urile active în domeniul asigurărilor, ceea ce arată complexitatea noului standard; observă că se depun deja eforturi de punere în aplicare și că IASB furnizează sprijin pentru punerea în aplicare, în special prin crearea unui grup al resurselor de tranziție (TRG) pentru IFRS 17;
  3. constată îngrijorările legate de prezentarea contractelor de asigurare generale, inclusiv de riscul calității mai scăzute a informațiilor publicate, de creșterile nejustificate ale costului preconizat al punerii în aplicare și de creșterile semnificative ale complexității operaționale a raportării în temeiul IFRS 17; solicită EFRAG să examineze costul anticipat al acestei măsuri și dacă ea va împiedica înțelegerea impactului financiar al contractelor de asigurare generale;
  4. observă că unul dintre obiectivele IFRS 17 este de a genera informații relevante pentru acționari prin evaluarea pasivelor aferente contractelor de asigurare; remarcă faptul că acesta este un proces în mod fundamental complex, putând accentua perturbările financiare;
  5. ia act de activitatea desfășurată în prezent de EFRAG în vederea elaborării avizului său privind aprobarea, în special în legătură cu aspectele pe care le-a identificat, și anume nivelul de agregare, marja serviciului contractual, reasigurarea, dispozițiile tranzitorii și impactul operațional; observă că avizul final privind aprobarea este așteptat în decembrie 2018; recomandă ca acest interval de timp să fie revizuit de îndată ce se înțelege amploarea și complexitatea deplină a aspectelor identificate în procesul de testare pe teren; salută aspectele abordate de Comisie la solicitarea avizului EFRAG, în special necesitatea de a examina efectele posibile asupra stabilității financiare, a competitivității și a piețelor de asigurări, în special asupra IMM-urilor din domeniul asigurării, precum și necesitatea unei analize cost-beneficiu; invită EFRAG să verifice dacă toate caracteristicile principale ale sistemelor de asigurare sunt reflectate într-un mod care să nu denatureze garanțiile sociale oferite;
  6. subliniază necesitatea de a înțelege pe deplin interacțiunea dintre IFRS 17, care utilizează o abordare bazată pe principii, și alte cerințe de reglementare pentru entitățile de asigurare din UE, în special Solvabilitate II, în special în ceea ce privește costurile de punere în aplicare a IFRS 17; regretă totuși că nu a fost încă elaborat niciun test pe teren pentru a examina repercusiunile posibile ale IFRS 17 asupra stabilității financiare, a competitivității și a piețelor financiare; solicită, prin urmare, Comisiei să aibă în vedere teste la scară mai largă, inclusiv teste pe teren, pentru a evalua aceste efecte și interacțiuni; salută actuala verificare de către Comisie a adecvării cadrului UE pentru raportarea publică efectuată de companii; invită Comisie să informeze Parlamentul cu

privire la rezultatele acestei verificări și să le acorde atenția cuvenită în procedura de aprobare; ia act de preocupările exprimate de Autoritatea Bancară Europeană (ABE), conform căreia IFRS 17 permite aplicarea unui tratament contabil inconsecvent pentru tranzacții similare, în funcție de sectorul de activitate al emitenților; solicită, prin urmare, EFRAG să coopereze îndeaproape cu ABE pentru a evalua dacă aceste preocupări vor fi încă valabile în contextul cerințelor finale ale IFRS 17 și dacă tranzacțiile cu substanță economică similară sunt tratate consecvent în temeiul IFRS 17;

7. ia act de preocupările exprimate de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) ca parte a răspunsului său la consultarea din 2013 pe marginea proiectului de expunere al IASB privind contractele de asigurare, referitoare la prezentarea efectelor modificărilor ratei de actualizare parțial în contul „alte elemente ale rezultatului global (OCI)” și parțial în contul de profit sau pierdere, ceea ce ar putea face situațiile financiare prea greu de înțeles și, astfel, ar putea compromite comparabilitatea contractelor cu caracteristici similare; solicită, așadar, EFRAG să colaboreze îndeaproape cu ESMA și să ia în considerare aceste preocupări, dacă vor mai fi relevante, la elaborarea avizului său privind aprobarea, în contextul cerințelor finale ale IFRS 17, și să concluzioneze dacă IFRS 17 îndeplinește criteriul inteligibilității necesar pentru aprobare; ia act de preocupările exprimate de ESMA în scrisoarea sa cu observații din 2013 privind cerințele propuse la momentul respectiv, și anume că IFRS 17 s-ar putea să nu ofere suficientă claritate în privința prezentării veniturilor și că stabilirea ratei de actualizare și a ajustării riscurilor ar putea împiedica aplicarea efectivă; solicită, așadar, EFRAG să colaboreze îndeaproape cu ESMA și să ia în considerare aceste preocupări, dacă vor mai fi relevante, la elaborarea avizului său privind aprobarea, în contextul cerințelor finale ale IFRS 17; ia act de preocupările ABE cu privire la posibilitatea prevăzută de IFRS 17 ca o entitate de asigurare să stabilească o rată de actualizare utilizând fie o abordare ascendentă, fie una descendentă; solicită, așadar, EFRAG să colaboreze îndeaproape cu ABE și să ia în considerare aceste preocupări, dacă vor mai fi relevante, la elaborarea avizului său privind aprobarea, în contextul cerințelor finale ale IFRS 17, examinând în special dacă această opțiune ar putea spori în mod semnificativ marja de apreciere și inconsecvența în aplicare, fapt care ar putea conduce la reducerea comparabilității informațiilor financiare și la gestionarea subiectivă a câștigurilor; salută proiectul de cercetare al IASB cu privire la ratele de actualizare și încurajează IASB să dezvolte o abordare consecventă și cuprinzătoare a metodologiei de estimare și aplicare a ratelor de actualizare;
8. invită Comisiei și EFRAG să ia în considerare recomandările formulate în rezoluțiile sale din 7 iunie 2016 referitoare la evaluarea IAS și 6 octombrie 2016 referitoare la IFRS 9 pentru aprobarea IFRS 17, mai ales în ceea ce privește impactul noilor standarde asupra stabilității financiare și a investițiilor pe termen lung în UE, dar și riscurile presupuse de tendința unor dispoziții contabile de a cauza efecte prociclice și/sau o volatilitate mai ridicată, în special deoarece IFRS 17 va reorienta atenția de la costul istoric la valorile actuale; reamintește, în acest sens, recomandările raportului Maystadt privind extinderea criteriului „binelui public”, adică standardele de contabilitate nu ar trebui să pună în pericol stabilitatea financiară a UE și nici să împiedice dezvoltarea sa economică; invită Comisia să examineze în special dacă practica anumitor state membre de a baza distribuirea profiturilor pe conturi IFRS fără să aplice filtre câștigurilor nerealizate este conformă cu Directiva privind menținerea capitalului;

9. constată că, odată cu IFRS 17 și IFRS 9, contabilitatea companiilor de asigurări este afectată de două modificări majore ale standardelor de raportare financiară; observă, îndeosebi, că modificările legate de evaluare apar acum atât pe partea de active, cât și pe partea de pasive a bilanțurilor companiilor de asigurări, întrucât activele de investiții sunt marcate la piață, iar evaluările contractelor de asigurare includ estimări ale fluxurilor nete viitoare de trezorerie; solicită EFRAG să evalueze posibila interacțiune și eventualele neconcordanțe dintre IFRS 9 și IFRS 17;
10. constată că derogări de la IFRS 17 și IFRS 9 permit aplicarea IFRS 15 în cazul contractelor relevante; invită EFRAG să evalueze dacă acest tratament este adecvat;
11. invită Comisia și EFRAG să analizeze preocupările legate de nivelul de agregare, inclusiv cerințele referitoare la modul în care se desfășoară activitatea economică în practică, precum și la gruparea contractelor în cohorte anuale, care pot duce la o imagine neclară asupra gestionării companiei;
12. invită Comisia și EFRAG să analizeze preocupările legate de nivelul de agregare, în măsura în care dezagregarea unui portofoliu pe criterii de profitabilitate și pe cohorte anuale s-ar putea să nu reflecte modul în care se desfășoară activitatea economică, crescând în același timp costurile, complexitatea și sarcina administrativă pentru companii;
13. solicită clarificarea anumitor posibile implicații negative ale dispozițiilor tranzitorii, în special în ceea ce privește complexitatea abordărilor retrospective și disponibilitatea limitată a datelor în această privință; invită Comisia și EFRAG să examineze posibilele consecințe asupra comparabilității și aspectelor legate de date a necesității de a aplica mai multe abordări tranzitorii pentru un portofoliu de contracte de asigurare;
14. invită Comisia și EFRAG să examineze posibilele beneficii pentru toate părțile interesate;
15. ia act de anumite preocupări privind contractele de reasigurare, care constituie o formă specifică de asigurare; invită EFRAG să examineze impactul cerințelor IFRS 17 asupra contabilității în domeniul reasigurării, luând în considerare atât interesele beneficiarilor, cât și modelele de afaceri ale furnizorilor de servicii de reasigurare;
16. solicită nou-înființatului Laborator european privind comunicarea informațiilor de către întreprinderi din cadrul EFRAG să elaboreze bune practici în materie de raportare corporativă, în special în ceea ce privește publicarea informațiilor financiare legate de climă, în conformitate cu recomandările grupului operativ pe această temă;
17. observă că dimensiunea și complexitatea reală ale IFRS 17 vor deveni clare numai după ce EFRAG a finalizat evaluarea impactului; invită Comisia și EFRAG să examineze, sub rezerva rezultatelor acestei evaluări, posibilitatea respectării actualului calendar de punere în aplicare a IFRS 17 și să ia în considerare eventuala interacțiune cu datele de aplicare din alte jurisdicții;
18. invită Comisia, împreună cu autoritățile europene de supraveghere (AES), BCE, CERS și EFRAG, să monitorizeze atent implementarea IFRS 17 în UE în cazul aprobării sale, să pregătească un studiu de impact ex post nu mai târziu de iunie 2024 și să prezinte

studiul respectiv Parlamentului, precum și să acționeze în conformitate cu poziția Parlamentului în acest sens;

19. subliniază că asigurătorii sunt responsabili de informarea investitorilor cu privire la efectele potențiale ale implementării IFRS 17;
20. invită CERS să creeze un grup operativ cu privire la IFRS 17;
21. solicită Comisiei să asigure faptul că IFRS 17, dacă va fi adoptat, va contribui la binele public european, inclusiv la obiectivele sale privind sustenabilitatea și investițiile pe termen lung în conformitate cu Acordul de la Paris;
22. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei.